

VERGETEN OOSTENDSE SCHILDERS - XI : AUGUSTE MUSIN

In "De Plate" van februari 1976 verscheen de eerste aflevering van mijn reeks "Vergeten Oostendse Schilders". Ze was gewijd aan de figuur van marineschilder François MUSIN (1). In deze bijdrage was terloops al sprake van diens zoon Auguste, die eveneens een gevierd kunstschilder was met de marine als specialiteit.

Onderstaand artikel dan, is meer speciaal aan MUSIN-junior gewijd. Ook hij bleef tot op de dag van vandaag onbestudeerd.

Auguste MUSIN werd op 23 april 1852 te Oostende geboren als zoon van François-Etienne MUSIN en Marie-Célestine GOSSELIN, een Brusselse bloemenschilderes. François MUSIN was 31 jaar, zijn echtgenote 26 jaar toen Auguste geboren werd. Auguste's moeder zou kort na zijn geboorte sterven.

Alhoewel François toen al een gevierd marinist was, vermeldde de geboorteakte van Auguste hem nog als "koopman in oesters". Men weet dat François' vader oesterkweker was. Dat stond al te lezen in het "Oostends Oesterboek" door mezelf geschreven in samenwerking met de Heer R. HALEWYCK. Met een schilderende vader en moeder moest Auguste wel in hun voetsporen treden.

Zijn jeugd jaren bracht Auguste door in het ouderlijk huis Grensstraat 114 te Sint-Joost-ten-Noode. Hij ontving er zijn opleiding in zijn vaders' atelier.

Amper 15 jaar oud was Auguste MUSIN al druk bedrijvig in zijn vak. A. VERBOUWE (2) vermeldt werkjes die hij in 1867 te Oostende tekende : de Vuurtoren in de "Cercle du Phare" (9 september), het oude stapelhuis (14 september), een werf op het Hazegras (15 september), gezicht door een venster (4 mei), de kazerne (21 september). Uit 1868 dateert een gezicht uit Nieuwpoort.

Anno 1869 ontving de jonge Auguste al een onderscheiding te Dunkerque. Van toen af was hij ook een vaste waarde in de meeste binnen- en buitenlandse tentoonstellingen.

Op 24 augustus 1871 was hij te De Panne. Hij tekende er die dag het Casino. Dat werkje werd eveneens door A. VERBOUWE gesignaleerd (3). Nog in dat jaar schonk Auguste MUSIN een "Pier te Terneuzen" voor de expo-tombola ten voordele van de bouw van een nieuw hospitaal te Oostende.

Het werk werd in juli 1871 in het Casino (Stadhuis) tentoongesteld.

Omstreeks 1872 trad Auguste MUSIN in het huwelijk met zijn nicht Clémence MUSIN uit Neuilly-sur-Seine. Zij was schrijfster van een groot aantal nu verbleekte romans en nouvelles die verschenen in de "Revue de Belgique" en zelfs in Oostendse dagbladen van die tijd.

Hun eerste kind, François-Auguste, werd nog te Parijs geboren.

Hij werd later luitenant bij de lange omvaart. Wat er verder met hem gebeurde is me niet bekend, alhoewel ik vermoed dat hij nog voor zijn vader overleed.

Kort nadien vestigden de MUSIN's zich enkele jaren in de Blomfield Road te Shepherd's Bush, Londen. In 1874 werd er hen een dochttertje Marguerite-Raphaëlle geboren. Ze overleed jong te Sint-Joost-ten-Noode in 1899.

Op 3 oktober 1874 was Auguste MUSIN weer te Oostende : op die dag maakt hij er een tekening van het staketsel.

Uit MUSIN's Londense periode (ca. 1874-1876) stammen uiteraard veel doeken met Engelse motieven : "De Thames nabij Londen", "Boten in het Kanaal", "De monding van de Thames"...

Van latere datum zijn gezicht op Dover, Eddystone, Deal & Weymouth.

Na Londen vestigde Auguste MUSIN zich terug te Sint-Joost-ten-Noode, in het huis van zijn vader .

Van 12 juli 1877 dateert een tekening die het "Favillon du Rhin" op de Oostendse Zeedijk voorstelt.

Te Brussel was Auguste MUSIN aangesloten bij de "Cercle Libre de l'Observatoire", een alitaire, oer-conservatieve kunstenaarsgroepering. Andere leden van deze "Cercle" waren ondermeer CH. BRUNIN, J. DEVRIENDT, L. HERBO, C. VAN LEEMPUTTEN, A. SERRURE & CH. VAN DEN EYCKEN.

In de tachtiger jaren werkte MUSIN voor magazines als "The Graphic", "London News" en "L'Univers Illustré" : massa's rake tekeningen van mensen en dieren in hun gewone doen geobserveerd.

Op 2 augustus 1890 was hij te Oostende getuige van de ontvangst van Wilhem II. Hij legde het gebeuren in een aquarel vast.

Op 14 februari 1892 zat hij mee aan op het banket ter ere van zijn stadsgenoot Euphrosina BEERNAERT te Brussel (4).

In 1893 richtte A. MUSIN een brief aan het Oostendse stadsbestuur om aan te dringen op de spoedige restauratie van de werken van zijn vader uit het Kursaal. Deze aadden erg van vocht geloden. Als restaurateur stelde MUSIN zijn collega en vriend Henri PERMEKE voor (5). Omstreeks 1893 ook overleed zijn echtgenote.

(wordt voortgezet)

Norbert HOSTYN

nota's :

- (1) over François MUSIN leze men ook :
N. HOSTYN, De zee en de kunst. François Musin, in Neptunus. Info-Marine, 3, 1978-1979.
- (2) A. VERBOUWE, Iconografie der gemeenten van West-Vlaanderen, 3. Iconografie van het arrondissement Oostende, Brussel, s.d.
- (3) A. VERBOUWE, Iconografie der gemeenten van West-Vlaanderen, 1. Iconografie van het arrondissement Veurne, Brussel, s.d.
- (4) N. HOSTYN, Vergeten Oostendse Schilders, Euphrosine Beernaert, in "De Plate", december 1978
- (5) H. PERMEKE, Catalogue descriptif illustré. Musée Communal d'Ostende, Oostende, 1897.

AANWINSTEN VAN 'DE PLATE'

Vanwege de Heer DE CANDT ontving "De Plate" het Vaandel van de "Lustige Whisters", een kaartclub gesticht in 1929 en ontbonden in 1979.

De Heer DE CANDT schonk de vlag in naam van alle nog levende leden van de ontbonden maatschappij.

Het is een mooi geborduurd vaandel, waarop men o.a. de 52 speelkaarten heeft afgebeeld.

G.V.